

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 16 października 2013 r. — Douane Advies Bureau Rietveld przeciwko Hauptzollamt Hannover

(Sprawa C-541/13)

(2014/C 9/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Douane Advies Bureau Rietveld

Strona pozwana: Hauptzollamt Hannover

Pytanie prejudycjalne ⁽¹⁾

Czy pojęcie „odczynnik” użyte w sformułowaniu „odczynniki diagnostyczne lub laboratoryjne” w ramach pozycji CN 3822 należy rozumieć w ten sposób, że musi chodzić o substancję, która poprzez reakcję chemiczną przemienia się pod względem chemicznym w badaną substancję lub wchodzi z nią w związek, w celu wskazania stanu lub cech badanej substancji?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1) zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r. (Dz.U. L 304, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 28 października 2013 r. — Z. Zh. przeciwko Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie i Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie przeciwko I. O.

(Sprawa C-554/13)

(2014/C 9/31)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Z. Zh.

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

i

Strona wnosząca apelację: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Druga strona postępowania: I.O.

Pytania prejudycjalne

1) Czy obywatel państwa trzeciego, nielegalnie przebywający na terytorium państwa członkowskiego, stanowi zagrożenie dla porządku publicznego w rozumieniu art. 7 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348; zwanej dalej: „dyrektywa 2008/115/WE”) już wtedy, gdy jest podejrzewany o popełnienie czynu uznawanego w świetle prawa krajowego za podlegające karze przestępstwo, czy też dla stwierdzenia tego zagrożenia wymagane jest, aby cudzoziemiec został za popełnienie tego czynu skazany i czy w tym ostatnim przypadku skazanie musi być prawomocne?

2) Czy w ramach oceny, czy obywatel państwa trzeciego, nielegalnie przebywający na terytorium państwa członkowskiego, stanowi zagrożenie dla porządku publicznego w rozumieniu art. 7 ust. 4 dyrektywy 2008/115/WE mają znaczenie, oprócz podejrzenia [popełnienia czynu karalnego] i skazania [za jego popełnienie], jeszcze inne fakty i okoliczności danego przypadku, takie jak: waga lub rodzaj czynu uznawanego w świetle prawa krajowego za podlegające karze przestępstwo, upływ czasu i intencja zainteresowanego?

3) Czy fakty i okoliczności danego przypadku, istotne dla oceny, o której mowa w pytaniu drugim, mogą również odgrywać rolę w kontekście stworzonej w art. 7 ust. 4 dyrektywy 2008/115/WE możliwości, aby w przypadku, gdy zainteresowany stanowi zagrożenie dla porządku publicznego w rozumieniu tego przepisu móc dokonać wyboru pomiędzy, z jednej strony, wstrzymaniem się od wyznaczenia terminu dobrowolnego wyjazdu a, z drugiej strony, wyznaczeniem terminu dobrowolnego wyjazdu krótszego aniżeli siedem dni?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Bruxelles (Belgia) w dniu 31 października 2013 r. — Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve przeciwko Moussie Abdidzie

(Sprawa C-562/13)

(2014/C 9/32)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour du travail de Bruxelles (Belgia)